

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	8709206196
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8709206196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. Q., narodeného XX.XX.XXXX, bývajúceho v B., U. C. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Garajom, MBA, advokátom, so sídlom v Poprade, Hviezdoslavova 2, proti žalovanému Mesto Poprad, so sídlom v Poprade, Nábrežie Jána Pavla II. 2802/3, IČO: 00 326 470, o zaplatenie 10 108,24 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 9C/102/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2018 sp. zn. 17Co/146/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 9. júna 2016 č. k. 9C/102/2009-392 (v poradí tretím) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6137,28 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Po právnej stránke aplikoval § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 451 ods. 1 a ods. 2; § 123, § 456, § 458 ods. 1, § 489 Občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a čl. 11 ods. 1 Listiny. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1. júla 2007 do 30. júna 2009 z dôvodu, že na pozemkoch parc. č. KN-C 341/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², parc. č. KN- C 2436/3 - ostatné plochy o výmere 386 m² a parc. č. KN-C 2433/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 345 m², ktorých je vlastníkom, sa nachádzajú miestne komunikácie, resp. verejné priestranstvo zastavané chodníkom vlastnícky patriace žalovanému, ktorý mu za užívanie týchto pozemkov neposkytuje žiadne plnenie. Vychádzal zo zistenia, že žalobca bol v rozhodnom čase vlastníkom označených pozemkov, za ktoré si uplatňuje peňažné plnenie vo forme bezdôvodného obohatenia a že pozemky parc. č. KN-C 341/3, k. ú. F. a parc. č. KN - C 2436/3, k. ú. U. sú čiastočne zastavané miestnymi komunikáciami a slúžia verejnosti k ich ďalšiemu využitiu a žalovaný disponujú týmito nehnuteľnosťami si tak môže plniť svoje verejné funkcie súvisiace s uspokojovaním potrieb občanov. Na uvedených pozemkoch sa nachádzajú stavby (miestna komunikácia a chodník), tieto zabezpečujú prechod pre peších chodcov, prípadne aj prejazd motorovými vozidlami patriacimi nielen

žalovanému, ale komukoľvek. Nejedná sa o komunikácie, ktoré by boli uzavreté. Žalovaný tým, že nemá dostatok finančných prostriedkov na uspokojenie existujúcich nárokov z titulu už existujúcich stavieb, nemôže užívať tieto pozemky bez akejkolvek zmluvy, napríklad zmluvy na predaj zastavaných pozemkov s určením dlhšej doby plnenia kúpnej ceny. Už len možnosť všeobecného užívania komunikácie a chodníka vylučuje, že by sa vlastník pozemku mohol domáhať náhrady za užívanie len od niektorých z viacerých možných užívateľov verejnej komunikácie. Skonštatoval, že žiaden z vykonaných dôkazov nesvedčí tomu, že by žalobca zneužíval právo a šikanózne pôsobil vo vzťahu k žalovanému a ani nezistil konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Dospel preto k záveru, že žaloba je vo vzťahu k týmto pozemkom dôvodná. Pri určení výšky žalobcom uplatneného nároku vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Petra Repčáka, ktorý v znaleckom posudku ocenil všeobecnú hodnotu týchto nehnuteľností a zároveň stanovil výšku nájmu za ich užívanie. Vo vzťahu k parc. č. KN - C 341/3 vychádzal zo sumy 5,686 eur za m² ročne a pri parc. č. KN-C 2436/3 zo sumy 5,755 eur za m² ročne. V prípade parc. č. KN-C 341/3 tak ustálil za dva roky nájomné v sume 1694,42 eur a za parc. č. KN-C 2436/3 nájomné za dva roky v sume 4442,86 eur, spolu v sume 6137,28 eur. Pokiaľ ide o pozemok parc. č. KN-C 2433/3 v tejto časti žalobu zamietol, keďže na tomto pozemku sa nenachádza miestna komunikácia a ani asfaltový kryt. Len zo samotnej okolnosti, že tento pozemok môže slúžiť ako núdzový alebo zastavovací pruh na núdzové zastavenie alebo státie vozidiel, nemožno vyvodiť, že by žalovaný akokoľvek užíval tento pozemok a tým sa obohatil na úkor žalobcu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 18. januára 2018 sp. zn. 17Co/146/2016 rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku potvrdil; priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a uviedol, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Konštatoval, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, pričom sa v celom rozsahu stotožnil aj s jeho odôvodnením. Súd prvej inštancie dospel k správnenému záveru, keď na daný právny vzťah neaplikoval zákon č. 66/2009 Z. z., ktorý sa vzťahuje na vysporiadanie vlastníctva stavby a pozemku pod miestnou komunikáciou na obdobie od 1.7.2009 do budúcnosti. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by užívanie pozemku vlastníkom stavby bolo bezplatné alebo že by nebolo namieste sa medzi vlastníkmi stavby a pozemku dohodnúť o odmene za takéto obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemku na jednej strane a výhody vlastníka stavby za možnosť užívať pozemok v cudzom vlastníctve. V konaní o uplatnenom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia sú zásadne príslušné súdy; o takomto nároku správny orgán nerozhoduje. Považoval preto rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti za vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. a), písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. a) C. s. p. poukázal na § 2 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uviedol, že v zmysle § 4 ods. 1 citovaného zákona už v tom čase viazlo na pozemkoch, ktoré sú predmetom sporu zákonné vecné bremeno, preto na daný stav podľa ich názoru nie je možné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Konštatoval, že nie je naplnená hmotnoprávna podmienka bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Je toho názoru, že jediným orgánom, ktorý má právomoc rozhodnúť je Okresný úrad Poprad, Pozemkový a lesný odbor. Ide o právomoc rozhodnúť o určení náhrady za zastavané pozemky, ktoré sú predmetom sporu a to rozhodnutím, ktorému musí predchádzať postup podľa vyššie uvedeného zákona. Po ukončení administratívneho konania bude žalobca finančne odškodnený, preto niet dôvodu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré ani nevzniklo. Uviedol, že je potrebné prihliadať aj na historický aspekt daného sporu a to aj pre iné prípady v rámci celého územia Slovenskej republiky; pre obce a mestá, ak by mali dávať bezdôvodné obohatenia, mohlo by to byť likvidačné. Poukázal na § 66 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka a § 7 Výhlášky 156/1975 Zb. o správe národného majetku, podľa ktorých bola organizácia povinná previesť správu tej organizácii, ktorá ju potrebovala pre svoju činnosť.

Konštatoval, že v minulosti mohlo dochádzať k výstavbe zariadení spadajúcich pod pojem národného majetku aj bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva stavby s pozemkom pod ňou. Mal za to, že ani v prípade žalobcu, ako súčasného vlastníka predmetných nehnuteľností, nemožno hovoriť o nútenom obmedzení vlastníckeho práva v zmysle čl. 20 ods. 4 ústavy. Poukázal na to, že žalobca nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v rokoch 2006 a 2007 na základe kúpnych zmlúv a že v tom čase mal vedomosť o spôsobe využitia predmetných pozemkov. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p. uviedol, že sudy oboch inštancií nenáležite prihliadli na skutkové a právne osobitosti prípadu, a preto ani ich rozhodnutia neobsahovali dôkladné a presvedčivé odôvodnenia už s poukazom na prvý bod tohto dovolania. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo 4. decembra 2014 sp. zn. 10Co/65/2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10 C/367/2008-414 zo dňa 19. februára 2014. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo konanie zastaviť a vec postúpiť orgánu, do ktorého právomoci patrí.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť a priznať náhradu trov v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 C. s. p.), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C. s. p.

8. V zmysle § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

10. V súvislosti s namietaným porušením § 420 písm. a) C. s. p. dovolací súd uvádza, že právomoc súdu je jednou z procesných podmienok, za ktorých súd môže konať vo veci, musí byť jej splnenie skúmané vždy ex offo.

11. Právomoc sa všeobecne posudzuje ako oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie, pričom Civilný sporový poriadok (ako zákon účinný v čase začatia konania) vymedzuje právomoc súdov v § 3 a článku 1. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú sudy, len ak to ustanovuje zákon (§ 4 C. s. p.). Civilná právomoc súdov Slovenskej republiky predstavuje teda sumár právnych záležitostí súkromnoprávneho charakteru (iného charakteru, len keď to zákon výslovne pripúšťa), ktoré sudy prejednávajú a rozhodujú v rámci svojej decíznej pôsobnosti, teda ako orgány ochrany práva, dotované výlučným a výnimočným a takmer bezvýnimočným oprávnením prejednávať a rozhodovať ich (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J.,

Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 82). Z uvedeného ustanovenia procesného kódexu teda vyplýva, že zákon neustanovuje úplne taxatívny výpočet právnych záležitostí, ktoré sa subsumujú pod pojem súkromnoprávne spory, resp. spory.

12. Pre vyriešenie otázky, či tá - ktorá vec patrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (predmet súdneho konania), tento vzťah dôsledne analyzovať a následne po právnej stránke správne vyhodnotiť. Za účelom zabezpečenia podkladov, nevyhnutných pre tento postup, ukladal zákon žalobcovi povinnosť uviesť vždy už v návrhu (žalobe) rozhodujúce skutočnosti (§ 132 ods. 1 C. s. p.). Tie majú súdu umožniť, aby daný právny vzťah a z neho vyvodzovaný nárok analyzoval a právne kvalifikoval z aspektov, významných tak pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy (napr. právomoci, príslušnosti, spôsobilosti byť účastníkom konania), ako aj pre prípadné posúdenie vecí samej. Žalobca je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho však právne vyhodnotiť a zdôvodniť. Je totiž vždy vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu. Ak ho ale predsa v žalobe právne hodnotí, súd tým nie je viazaný.

13. Pre analýzu právneho vzťahu a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti strán sporu, tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je vyvodzovaný z takého právneho vzťahu, ktorý bolo možné podriaďiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v článku 1 C. s. p.

14. V danej veci sa žalobca žalobou domáha o zaplatenie 10 108,24 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

15. Zo žalobcom opísaného skutkového stavu vyplýva, že daný prípad má rýdzo občianskoprávny charakter, nakoľko ide o bezdôvodné obohatenie (neposkytovanie peňažného plnenia za užívanie pozemkov žalovaným, ktoré vlastnícky patria žalobcovi za presne stanovené obdobie). Dovolací súd akcentuje skutočnosť, že okresné úrady sú miestne orgány štátnej správy. Pri vymedzení pôsobnosti okresné úrady v sídle kraja: a) riadia, kontrolujú a koordinujú výkon štátnej správy uskutočňovaný okresnými úradmi v sídle okresu ležiacimi v ich kraji; b) vykonávajú v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad v sídle okresu ležiaci v ich kraji; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný zákon, c) spravujú majetok štátu v rozsahu ustanovenom všeobecným predpisom o správe majetku štátu. Z uvedeného vyplýva, že nie je v pôsobnosti okresných úradov rozhodovať o nároku vyplývajúceho z titulu bezdôvodného obohatenia. Prejednanie a rozhodovanie v danej veci preto patrí do právomoci súdu. Dovolací súd dospel preto k záveru, že prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľom podľa ustanovenia § 420 písm. a) C. s. p. nie je daná.

16. Žalovaný prípustnosť dovolania odvodil tiež podľa § 420 písm. f) C. s. p. a porušenie práva na spravodlivý proces oprel o pochybenie súdov nižších stupňov spočívajúce v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia.

17. Dovolateľ v dovolaní z hľadiska zadefinovania procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. neuviedol v čom konkrétne má nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu spočívať, keďže tento dovolací dôvod bližšie nezdôvodnil. Ani z posúdenia dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 C. s. p. a § 124 ods. 1 C. s. p.) nie je teda možné túto skutočnosť vyvodiť. Takto dovolateľom uplatnený dovolací dôvod nie je preto vymedzený spôsobom predpokladaným zákonom (§ 431 ods. 2 C. s. p.). V súvislosti s poukazom dovolateľa na námietku uvedenú v bode 11. tohto rozhodnutia dovolací súd akcentuje, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) C. s. p. nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa.

18. Dovolací súd následne pristúpil k preskúmaniu dovolania dovolateľa, pokiaľ uplatnil ako dovolací

dôvod nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

19. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).

20. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

21. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať prípustnosťou a následne dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p.

22. Právny posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, prípadne nesprávnym hodnotením vykonaného dokazovania. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché sponchyňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p.

23. Okrem toho nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., je, že dovolateľ uvedie právnu (nie skutkovú) otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Inak dovolací súd nemá možnosť posúdiť, či ide skutočne o právnu otázku, či ide o právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sú splnené osobitné podmienky uvedené v jednotlivých prípadoch, kedy je dovolanie prípustné.

24. V preskúmvanej veci dovolateľ v dovolaní síce uviedol, že uplatňuje dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 432 ods. 1 C. s. p., no v dovolaní absentuje uvedenie právneho posúdenia veci, ktoré pokladá za nesprávne a v čom konkrétne spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. nezodpovedá len formálne označenie uvedenej procesnej vady. V dovolaní sa navyše vôbec neuvádza ani právna otázka, ktorá bola odvolacím súdom nesprávne vyriešená. Dovolací súd tak nemal možnosť ani posúdiť splnenie osobitných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., a to, či ide o právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či dovolacím súdom nebola ešte riešená. Dovolanie podané žalovaným pre nesprávne právne posúdenie veci preto nezodpovedá požiadavkám z hľadiska vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 1 a ods. X C. s. p. v spojení s ustanovením § 4X1 ods. 1 C. s. p.

X5. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c) a písm. f) C. s. p.

X6. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá C. s. p.).

X7. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.